

மேவகனற்ற நூத்திரி

கவிஞர். ஜதுருஸ் ஏ. ஹசன்

சமுகநல் கலைக்கலா மன்றம்
கிண்ணியா.

நிறைவேலி - 1992ம் ஆண்டு முதற்படிப்பு

நிறைவேலி - வைக்கூப் பூக்கள் (கல்லூரி தொகுதி)

நிறைவேலி - 40

நிறைவேலி - ஐ. புதூர் எ. வாகை

நிறைவேலி - நாலாகியருக்கோ

நிறைவேலி - சமுகநல் கலைக் கலைம் ஸ்ரீக்
கண்ணியா

நிறைவேலி - விஸ்டா பிரின்ட்டரிஸ்
211 ஏகாட்பரம் வீதி,
திருக்கோணமலை.

விளைவு - ஒப்பா.....

துறைமுகங்கள் கப்பற்துறை திட்டங்களுக்காக
திருக்கோணமலை மாவட்ட பாரான்மன்ற உறுப்பினருமான
அல்லூாஜ் எம். ஈ. எச். மகநுப்
அவர்களின் ஆசியுரை

கிண்ணியாவி நகர்னியத்தை எடுத்துக் கூறுகின்ற புனித சேவையாளர்களுள் எழுத்தாளர்களும் சிலர் ஆவர் இந்த வரிசையில் தனக்கென ஓரிடத்தை வகுத்து முன் னேற்றம் கண்டு வந்திஷ்றார் ஐனாப் ஜிதுநல்ல ஏ. ஹெசன் அவர்கள். இவர் சமய, சமூக, கலாசாரப் பின்னணியில் உலகை வளர்த்தெடுக்க, சமூக நல கலைக் கலா மன்றத்தை நிறுவி அதன் கலைமைத்துவத்தைப் பொறுப் பேற்றுச் செயல்பட்டு வரும் பாங்கு பாராட்டத்தக்கது.

வேகமாக வளர்ந்து வரும் இவ் விஞ்ஞானயுக்தின் காலமாற்றத்திற் கேற்ப ஐனாப் ஜி. ஏ. ஹெசன் அவர்கள் ஒர் எழுத்தாளராக - சமூக சேவையாளராகப் பரிணமிக்கின்றார். பத்திரிகைகள், வாணோவி போன்ற சாதனங்களில் இவர்து ஆகங்களை - படைப்புக்களை நாம் அடிக்கடி காரணமின்றார்ம். அவற்றையெல்லாம் ஒன்று திரட்டி “வைகாராய்டீஸ்டர்” என்னும் கவிதை நூலாக வெளியிடுவதை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கின்றேன்.

பூவிலும் இனிய பிரதுவான உள்ளனப்படன் உதயமாகும் இந்துநூலாசிரியரின் நேரிய நோக்கமும், சீரிய நடையும் புதிய சமுதாயம் ஒன்றை உருவாக்கப் பெறிதும் உதவும் என எண்ணி, இப்பணியைச் செவ்வனே செய்யச் சீராகத் தொடருமாறு வாழ்த்துகின்றேன்.

எண்ணக் கிளர்ச்சிக்கும், புதிய கற்பனைக்கும் வடிகாலமைத்து, புது மெருகுடன் எப்போதும் திகழ நமது சமூகநல கலைக் கலா மன்றத்தினருக்கும் எனதுநல்லாசிகள்

M. E. H. MAHAROOF
 State Minister of Ports and Shipping
 MP for Trincomalee District

P. P. Devaraj, M. P.

Minister of state for Hindu Religious and Cultural Affairs

18- 06- 1992

வாழ்த்துரை

கவிஞர் (ஐதுருஸ் ஏ. ஹசன்) அவர்களின் வெகறைப் பூக்கள் கவிதைத் தொகுதிக்கு எனது வாழ்த்துக்களை அளிப்பதில் மனதிறைவு கொள்கிறேன்.

கவிதைகள், கனவுகளையும் சுற்பன்களையும் மட்டுமன்றி சமுதாயத்தின் போக்குகளையும் சித்தரிப்பன உயர்ந்த குறுத்துக்களைக் கூட வெகு இலாவகமாக கூறி விடும் வல்லமை கவிதைகளுக்கு உண்டு. உயர்ந்த கவிஞர்கள் எல்லாம் மனிதநேயத்திற்கு எழுத்துருவம் தந்தவர்களாகப் போற்றப்படுகின்றனர்.

அந்த வகையில் கீழ்க்கிளுங்கையிலிருந்து எழுதின்ற வைகறையில் கவிஞர் ஹசன் அவர்கள் மனிதத்துவத்தை முன்னிறுத்துவதைக் காணமுடிகின்றது. எனிமை நிறைந்த மரபுக் கவிதைகளை எழுதி பத்திரிகைகள் மூலமும், வானோலி மூலமும் அறிமுகமாகிய இக்கவிஞரின் கவிதைத் தொகுதி நூலுகுப் பெறுவது பாராட்டத்தக்கதாகும்.

வைகறைப் பூக்கள் கவிமனைம் பரப்ப எனது வாழ்த்துக்களை நங்குவதோடு, இன்னும் சிறந்த கவிதைகளை ஆக்க, இம்முயற்சி உங்கமளிக்க வேண்டுமெனவும் அலாவுகின்றேன்.

பி. பி. தேவராஜ்

இந்து சமய கலாசார இராஜாங்க அமைச்சர்

முகவுரை
காலாங்காலா:

மழை மேகங்கள் கூடிக் கலைந்தால் பூமிக்குப் பலனுண்டு கத்தும் காகங்கள் கூடிக் கலைந்தால் யாருக்கு இவாபமுண்டு.

மழைமேகக் கூட்டங்களாகவே கவிஞர்கள் இருக்க வேண்டும். வெறும் காகங்களாக கத்துவதால் பலனில்லை

பாடிப்பறக்கும் ருயில்களிடம் இராகங்கள் தானுண்டு தேடிப் படித்திட, பிடித்த எதுவுமேயில்லை என்றாகி விடாது இருக்கவேண்டும் என் என்னங்களும் இவைகள் தான் இதே தான் சக்கவிஞர்களின் எதிர்பார்ப்புகளும், எல்லாப் படைப்புகளும் படைப்பாளிகளின் உணர்வும் நோக்கமும் இவைகளையே வெளிப்படுத்தும்.

பின்னள் பெற்றவற்றுக்கு தன் எல்லாக் குழந்தைகள் மீதும் நம்பிக்கை இருக்கும் சிலரிடையே தீவிர எதிர்பார்ப்புகள் அதிகம் இருக்கும். இதே உபத்திரங்கள் என்கவிதைகளிலும் கண்ணாடும் காலாங்காலா:

பனாப் பழத்தின் மேற்பற முற்களைப் பார்த்து பழங்களைத் தட்டிக் கழித்து விடமுடியாது. அவ்வளவு சுயயானது பழங்கள் படைப்புக்களை கவைப்பதில் தான் இனிமையுண்டு இது இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கு நன்கு தெரியும் புரியும்.

முகரும் வாசக இலக்கிய நெஞ்சங்கள் ஆக்கங்களை விமர்சிக்கவேண்டும் அப்போது தான் அதன் அருமை பெருமை படைப்பாளிகளுக்கு துணைபோகும்.

இவர்களின் நேசங்களே இலக்கிய பயணத்திற்கு இயைங் போகாகும்.

விடியல் காண்போம்!

இக் கவிதைகளின் வாச(க)ங்கள் வீசும் காற்றோடு போய்விடக் கூடாது எம் நேசுபெந்தங்களில் உறவாட வேண்டும் என்பதுன் அவர்

வைகறையில் வசந்தங்கள் பணித் தூறலாக இருக்கட்டும் அவை வாழ்த்துக்களை பூங்களாகவே சொறிக் கட்டும், இந்நால் தமிழ்மனங்களின் கரங்களில் மலரட்டும் என் இலக்கிய வளத்தை வளர்க்கட்டும்.

இந்நால் அச்சில் வெளிவர ஊக்கமுட்டிய எமது சமூகநல் கலைக்கலா மன்ற அன்பர்கள், உற்சாகமுட்டி தட்டிக்கொடுக்கும் பெருமனம் கொண்ட அஸ்து ஜி ஐஞாப் ஆர்.எம்.சக்கிரியா அவர்சளையும் நன்றியோடுபார்க்கின்றேன், “ஆசியுரை” கேட்டபோது சுடச்சுடத்தான் கேட்பீர்கள், எனக்குறி அவருக்குரிய புன்னைக்கயில் குடுஆறிவிடுவதற்குள் ஆசியுரை வழங்கிய எங்கள் துறைமுகங்கள், கப்பல்துறை இராஜாங்க அமைச்சரும், திருக்கோணமலை மாவட்ட பாரா ஞமன்ற உறுப்பினருமான அஸ்து எம். ஈ. எச். மகநுப் அவர்களுக்கும், என்னையும்என்னு கவிதைகளையும் எழுத்து மூலம் மதிப்பீடு செய்து “வாழ்த்துக்கொள்ளு” தந்து முயற் கிக்கு ஊக்கமளிக்க அவாவரும், உயர் பண்பு கொண்ட நல் இந்துசமய, கலாச்சார அலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சர் திரு. பி. பி. தேவராஜ் அவர்களுக்கும், எவ இதயழர்வமான நன்றிகள் தொடர்ந்திருக்கும்.

அத்தோடு என்னை இலக்கியத்துறையிலே வளர்த் தெடுத்த தேசிய நாளிதழ்கள் வாணைாலிக்கும் என்னுள்ளம் கணிந்த நன்றிகள் என்றுமிருக்கும் இந்நாலை அழகாக அச்சிட்டு வடிவம் தந்த அச்சகத்தாரையும் அன்போடு நிறைவு கூறுகின்றேன்.

அவ்வற்று வில்லா ஹ்!

20-06-1992

அன்பன்

ஐ. ஏ. ஹு.ன்

கூடி வாழ்ந்தால் எல்லோரும்
கூசல் ஒலிகள் எங்குண்டு?
நாடிச் செல்லும் வழிகளில்
நமக்கு நிச்சயம் நலமே
தேடிச் சேர்க்கும் செல்வங்கள்
தேவைக் கதிகம் வைக்காமல்
ஒடி ஒடி ஏறைகளுக்கு
ஒயா துதனி செய்யுங்கள்.

பாரில் நன்மை செய்யாமல்
பாவக் கறைகள் நீங்கிடுமோ?
தேரில் பயணம் செய்தாலும் - நல்ல
தேட்டம் நாமே ஒதிடத்தும்
நேரில் எதுவும் வாழாமோ?
நேர்மை தவறி நடப்பதனால்;
வேரில் வாமல் மராவில்லை
வேண்டா வாழு பெருந்தொல்லை.

மாணிட வாழ்க்கை மாயங்கள்
மண்ணில் வெளியும் காயங்கள்
வானிடை மின்னும் ரிச் மினிகள்
வாடகை வாய்க் கள்ளல்கள்
வள்ளப் பூச்கா பூவினங்கள்
வசத்தம் காட்டும் நறுமணங்கள்
விண்ணும் மண்டூம் இமைக்கு முன்னே
விடியல் காலைபோர் எத்தனைபேர்?

பிரசரம், சிந்தாமணி- 29-5-1988

துன்பமே தூசுதான்!

அகத்தில் இருக்கும் துன்பங்களை
அறவே போக்கச் சிரியுங்கள்!
முகத்தில் அதனைக் காட்டாமல்
முறைவல் செய்து மறந்திடுங்கள்!
இகத்தில் இடர்கள் இருக்கும் வரை
இயன்ற வரையில் தாங்கிடுங்கள்!
சுகத்தில் திளைக்கத் துன்பத்தைத்
தூசாய்ச் சற்றே நினையுங்கள்!

வந்து சேரும் தவறேதற்கும்
வருத்தம் மிகவும் கொள்ளாமல்
பந்து போன்று விசியதைப்
பக்கம் ரவாமல் பாருங்கள்!
நொந்து மனமும் சாயாமல்
நேரய்நொடிக் கா ளாகாமல்
மந்தப் போக்கை யகற்றிடுங்கள்
மாறா தறுதி கொள்ளுங்கள்!

அன்பை நெஞ்சில் வையுங்கள்!
அறிவைச் சேர்த்துப் பகருங்கள்
பண்பை வளர்த்துக் கொள்ளுங்கள்!
யாரில் நட்பைக் கூட்டுங்கள்!
இன்பங் காண வாழ்வினிலே
இதயத் தூய்மை வேண்டும்! இனித்
துன்பம் போக்கும் மருந்துகளை
துணிவோ டேற்று உய்யுங்கள்!

நெஞ்சில் பூக்கும் நிறைவு!

கனவுப்பு கருசி மடியும்! செய்
காகிதப்பூ கசங்கிக் கிழியும்!
நினைவுப்பு நெஞ்சில் உலரும்- சுடும்
நெருப்பும் தண்ணீரில் அணையும்!

வஞ்சிப்பு மயங்கி வீழும்- நல்ல
வாசனைப்பு வாடி உதிரும்!
நெஞ்சிப்பு கனத்து நோகும்- மெய்
நேசப்பு அணைத்து நோகும்!

காலப்பு ஆண்டொரு மலர்- விடியும்
காலைப்பு அந்நாள் புலரும்!
மாலைப்பு அன்று மறையும்- அந்த
மறுநாளே பொழுது விடியும்!

ஆசைப்பு ஆவல் கொள்ளும்- உதிக்குழி
அண்புப்பு உணர்வு துள்ளும்!
பாசப்பு ஊற்றெடுக்கும்- அதில்
பரிவுப்பு அமைற கொள்ளும்!

எண்ணைப்பு அணைத்தும் பூக்கர- நெஞ்சில்
எழும் கற்ப ணைப்பு நிலைக்கா;
வண்ணைப்பு வெல்லாம் மணக்கா- அதில்
வர்ணைப்பு மிஞ்ச ஜோவிக்கா!

நகவேம்பு உடலைக் காக்கும்- விசப்
பாம்புவே உயிரைப் போக்கும்!
நல்நட்பு அழிவைக் காக்கும்- மனதில்
நிறைவுப்பு பூத்துச் சிரிக்கும்!

-தாரணி போற்றும்-

குறைகூறிப் பயன்னன? தம்பி
குடிமுழுகிப் போனதன் பின் வாழ்வு;
அறிவிழுந்து வழிகெட்ட பின்னும்
அகந்தான் மாறாதோ உன்னில்
நெறிதவறி நெடுநாளாய் நீயும்
நெளிவுற்றுக் கண்ணுடிக் கிடற்தாய்!
சிறிதேனும் சிந்தித்தால் பாரில்
சிரபிவுன் டோ சொல் நீ வாழ்வில்!

வழிமாறிப் போனாலும் வசந்தம்
விரைந்திங்கு வீசிடவே வேண்டும்!
தொழிலேதும் பெற்றிட்டால் மண்ணில்
தொடராதே தொல்லைகள் நானும்;
வாழ வழி தே டாதிரும்ப தன்னாலே
வாழ்ந்தேதும் பலனுண்டோ தம்பி!
விழிபோல காத்திடு “நாவைக்
விதிதனை வென்றிடுவாய் தம்பி!

வினவிரயம் இனிவேண்டாம் தம்பி;
விரைந்தும் செயல்படு தம்பி
துணை பெற்றுத் தூயவனாய்ப் பாரில்
“தூ” வென்று ஊரார்தாற் றாறு
தனையுனர்ந்து திருந்திடு தம்பி!
தவறுகள் அனுகாது உன்னில்
தாணைத்தளபதி ஒருநாள் ஆவாய்
தாரணியு ணைப்போற்றும் தம்பி!

“பாவளம்” வாணோலி நிகழ்ச்சி
ஒலிபரப்பு- 25- 3- 1989

★ -நற்புகழ் சேர்க்கும்- ★

இப்புவி வரழ்வு கண்ட;
இலக்கிய வல்லு னர்கள்!
செப்பிய நூல்கள் தேடி;
செந்தமிழ் கற்க லாணேன்!

இலக்கியம் காட்டும் இன்பம்
இடறுகள் போக்கி நிற்கும்!
இழந்திடும் காலம் எம்மை;
இலக்கியம் போற்றி நிற்கும்!

கலையுளம் தேடும் செல்வம்;
கவரந்திடும் இலக்கி யங்கள்
காலமும் கோலமும் காட்டும்;
கலைப்பணி யாற்றி நிற்கும்!

இலக்கியம் செய்யும் ஆற்றி;
இளையவன் எந்த முக்குச்
கலைப்பினைத் தந்த தில்லை;
கலைத்துவம் நெடுகில் ஓட்டும்!

இலக்கிய ஆர்வம் உந்த
இயலிசை நாடக முடிமேன்
இளமையில் ஊறிப் போக்கி!
இலக்கியம் செய்ய லாணேன்!

இப்புவி மீதென் நாமயி!
இசைத்திடல் நானும் வேண்டும்!
ஒப்பிடும் இலக்கியங்கள்
ஒங்கிநற் புகழ் சேர்க்கும்!

குறுநகை 10- 09- 1989

-விந்தை அறியேன் நான்-

பாரில் இன்று இருப்போர்
பாவும் நாளை இல்லை!
நெரில் வந்து சொல்லவோ
நோக்கம் அதற்கு இல்லை!
காரில் வந்த “விங்க” னும்
கவர்ச்சி தந்த “பட்ரா” வும்
ஊரில் இன்றில் வையே இவ்
உலகம் கண்ட உண்மையே!

பூனில் மனம் இல் வையே!
பூவை நீயி ருக்ஞகயில்
தாயி வரும் தெங்றஹும்
தழுவும் உந்தன் கைகளும்
சுவும் குயிளின் இனிமையும்
குரல் அதற்கு இல்லவபே!
நாவில் ஊறும் தேன்தில்
நாட்டம் கொண்ட நங்கையான்!

வேரில் லாத மரம் போல்
வேடன் இல்லாக் காடுபோல்
ஊரில்லாத உலகம் போல்
உட்பில் லாத சடல் போல்
முடிவில் லாத வானம் போல்
முசமில்லா முண்டம் போல்
விடிவில்லா வாழ்வு தான்
விந்தையை யான் அறியேன்!

மனிதராய் மதிக்க வேண்டும்

மனதினில் என்றும் நல்ல
மாறாத உறுதி வேண்டும்
பண்புங்கள் மினிர வேண்டும்
பாசமும் வளர வேண்டும்
அன்பின்றி வாழும் நெஞ்சம்
அஸ்வலைச் சுமக்க வேண்டும்
குணமின்றிக் காலுவோரைக்
குலமுமே வெறுத்தொ துக்கும்!

உண்மையாய் வாழு வோர்கள்
உலகினில் உயர வேண்டும்
மன்னினில் அவர்கள் எல்லாம்
மதிப்புற உழைத்தல் வேண்டும்
பணத்திமிர் அழிய வேண்டும்
பந்தங்கள் அணைய வேண்டும்
தானத்தைக் கொடுக்கும் நல்ல
தர்மிகள் ஆக வேண்டும்

மானத்தை காக்க மக்கள்
மார்க்கத்தைப் பேணல் வேண்டும்
புண்ணியம் செய்யும் நல்ல
புனிதர்கள் பெருங் வேண்டும்
மன்னிலே வாழுவோர் கள்
மரனத்தை நினைக்க வேண்டும்
மாண்டபின் கூட மாந்தர்
மனிதராய் மதிக்கவேண்டும்

* அன்பு வையுங்கள்! *

பாப்பா பாட்டுச் சொன்னாரு
பாரதி! கூடி ஆட்டுங்கள்
தப்பாய்க் கல்லியை நினைக்காது
தயவாய் நானும் படியுங்கள்

நெரு மாமா சொன்னாரு
நேசத்தோடு பழகுங்கள் -
கறு போட்டு எதனையுமே
மூப்பி வைக்கா திட்டிடுங்கள்

காந்தி தாத்தா சொன்னாரு
டட்டை மறக்க லாகாது
காந்தி சமாதானம் அகிம்சைபால்
சரித்திரம் கண்டதைப் பாருங்கள்

வள்ளுவன் குறளில் சொன்னாரு
வஞ்சனை நெஞ்சில் வேண்டாமே
வாழ்வின் உயர்வைத் தடுத்ததுவே
வளத்தைக் குறையச் செய்திடுமே

புத்தன் அடிச்சுச் சொன்னாரு
புவியில் அன்பை வையுங்கள்
உத்தம நபியும் உலகுக்கே
உண்ட்தி ஜார்கள் இதனையே

- மாறுவில்லை அன்பு! -

கொல்லைச் செய்வாய் பார்த்தல்ல - அவள்
கொஞ்சம் மொழியைக் கேட்டல்ல!
மேவும் விழிகள் கண்டல்ல - அவள்
மேனி யழகைய் யார்த்தல்ல!

அளியும் மொய்க்கும் வதனமதை - எழில்
அனியாய்க் கொண்டாள் என்றல்ல!
குழியும் கன்னம் கண்டல்ல - நீண்ட
குழல் அவையான் என்றல்ல!

பெண்ணின் இளமை கண்டல்ல அவன்
பொன்னின் நிறம் என்றல்ல!
அன்ன நடையைப் பார்த்தல்ல - அவன்
அழகில் மயங்கி நின்றல்ல!

மின்னும் நடைகள் கார்ந்துல்ல - அவள்
மின்னல் இடையும் பட்டல்ல!
பண்பிற் சிறந்தாள் ஆதவினால் - வாழ்க்கைப்
பயணம் அமையும் என்றல்ல!

ஏன்தான் அவளைக் காதவித்தேன் “வறுமை”
என்னைச் சூழ்ந்து வாட்டி டினும்
வண்மை அன்போ மாறுவில்லை - தன்
“பொறுமை” குன்றாப் பண்பதனால்!

- உறவாடும் ஜீவன் -

வழிரெண்டு தெடுக் கோலம் போன
தில்வார்ஸு காடும்! அங்கே
வழிமாறிப் போடும் வாளமேக் கூட்டம் தினம்
திக்காமல் ஒடும்!

அன்புள்ள மொன்று அளவாகிப் போன
காத சோகமாகும்! நல்தேச
பள்பொன்று வாழும் புதுவாழ்வு ஓது
எந்தானும் பாடும்!

காரமீது மோதும் கடவுளை போ சொரு
காத குறிச் சென்னும்! - மனக்
கூர மீது பட்டே கண்டும் நோயும்
கொண்டெனை வாட்டும்!

மனவாரிக் குலமும் மனமகனாக - இவன்
மயக்கும் நல்நேரம்! இன்பக்
கணாவிலே யென்றும் கவிகள் திட்டும் நானோர்
எந்பண்ணாயுத் ருக்கவி!

அவனுக்கே வாழும் அவ்விதயம் வாடும்
காத சோக மாகும் - அன்பு
மனதோடு நானும் உறவாடும் ஜீவன்
தடுமாறி வீழும்!

சிலையானேன்!

சின்னக் கண்ணங் கரு விழிகள்
சிமிட்டிப்) பேசும் கவர்ச்சியிலே
சிந்தை கலங்கிப் பலநாளாய்
சிரித்து மகிழ்ந்தேன் எனை மறந்து

சிவி முடித்த சிகை வண்ணங்
சிறிதும் கலையாக் கைவண்ணங்
சீராய்ப் பெற்ற சிங்காரி -
சிறப்பாய் நெஞ்சில் குடி புகுந்தான்

சிவத்த இதழ் கள் புன் னகையில்
சிரும் சிறப்பும் நிறைந்திருக்கும்
திட்டாய்ப் பறக்க நினைக்கையிலே
சிலமும் எள்ளில் குடியிருக்கும்

சிவத்த மேந்து அடிவரினம்
சின்ன உடலில் மை திட்டும்
சிந்தும் நிலவின் ஒளிமுகமும்
சிலையாய் என்னை திறந்திடுமே

சிந்தாமணி 11-08-1985

திகழ்ச்சி பாவளம் 1989-05-16
வாணாவி பஷ்பி

- கொள்கையைப் பற்றவில்லை -

மலரைத் தொட்டேன் என்னில்
மயக்கம் தீர வில்லை! அந்த
மலரை முகர்ந்தேன் இன்னும்
மாலையாக்க வில்லை!
நிலவை நிழலாய்த் தொடர்ந்தேன்
நிலையாக்கிட வில்லை!
நிலவின் குளிரில் எந்தன் - மெய்
நினைவும் மாற வில்லை!

காரிகை காதலுக் கோயான்
களவில் மூழ்க வில்லை! - இந்தப்
பாரில் இவஞக் கோநான்
பார்த்தி பனாக வில்லை!
உரிமைக் காக அவளில்
உறவு வைக்க வில்லை!
பிரிவு வராதென் ருமே - இதயத்தை
பூட்டி வைக்க வில்லை!

மேகம் கறுத்தும் இன்னும்
மேல்மழை பொழிய வில்லை! - எமக்குள்
சோகம் நிறைந்து உள்ளம்
சோரம் போக வில்லை!
பாதை பலகடந் துமே
பயணம் முடிய வில்லை!
கோதை இன்னும் எந்தன் - கொள்கைக்
கொடியைப் பற்ற வில்லை!

பாவாரம் நிகழ்ச்சி
வாணொலிபட்டு 21-09-1989

பொறுத்திருங்கள்!

மாமா வீட்டுப் பெண்ணை நாலும்
மாலை யிட்டுக் கொள்ள
“ஆமா” போட்டுப் போக எனக்கு
அவசரம் ஒன்றும் இல்லை!

அந்தச் சொன் பெற்ற பெண்ணை
அள்ளி அணைக்கும் முன்னே
சொந்த தொழிலோ யாதுமே யில்லை
சௌவிட பணமும் இல்லை!

சிரவரி சையெல் வாந்தந் திங்கே
சீராய் வாழ்ந்திட நாஞும்
ஊர் முழு துமேசொல் விப்பந் தலுக்கு
ஊர்வலம் வருதல் நன்றோ!

மாஸம் உள்ள காப்பிள் ளையாய்
மதிப்புற் றப்போ வதற்கு;
நாலும் இன்னும் நல்ல தொழிலை
நாடியே ஒடு கிண்றேன்;

தாட்கள் தள்ளிப் போட்டா ஹம்யான்
“நா” வார்த் தைமா றிடேன்
தொட்டது துலங்கும் மணவாழ்வாகிட
சற்றே பொறுத்தி ருங்கள் -

பிரசரம் சிந்தாமணி 3-6-1990

- துடிக்கும் உள்ளம் -

மாலை நேரத் தென்றல் எந்தன்
மேனி தொட்டு ஆடுதே!

வேளை நித்தம் வஞ்சி உண்ணேத்
வேண்டி நிற்கத் தோன்றுதே!

என்னில் லுந்தன் முசீக் கீழுக்க
ஏக்கம் இன்னும் ஏன்டி!
கண்ணி லுந்தன் காட்சி யாக
காலை என்னைப் பாரடி!

தேங்காய்க் குள்ளே தண்ணீர் போல
தேங்கி நிற்கும் ஆசை!
தாங்கு கின்ற நெஞ்சில் என்றும்
தூண்டில் போட்ட தெப்படி?

சேரலை வெயில் காட்டும் கோலம்
சோர்வு நெஞ்சில் வாட்டும்!
சோலைக் குமில் பாவ டிக்க
சோர்வு நீங்கிப் போகும்!

உள்ளம் தன்னில் கொண்ட காதல்
உந்தன் முகம் நோக்கும்!
பன்ளம் தன்னில் வீழ்ந்த நீராய்
பகல் குட்டைக் கூட்டும்!

ஒடை கட்டி விட்ட பொம்மை
அசைவு அற்றே நிற்கும்!
அந்தரத் தில் ஊஞ்சலாக நித்தம்
அங்கு கொள்ளத் துடிக்கும்!

பிரசுரம் சிந்தாமணி 27- 11- 1988

- நெடும் பயணம் .....

அங்கு வைத்தேன் அவளிடத்தில்
அணைத்துமே அணைஞ்சுபோச்சி!
பண்பு வைத்தே பழகி நானும்
பாசமும் நித் தமேமாறிப் போச்சி!
நெஞ்சில்வைத் துப் பூஜித்தும்
நெருக்கமும் குறைந்து போச்சி!

ஆசை வைத்து அவளிடத்தில்
அறிவும் கெட்டுப் போச்சி!
லீசினிட்ட பணச் செல்வங்களும்
விழை கரைந்து போச்சி!
நேசபந்த மெல்லாமே வாழ்வில்
நெடும் பயணத் தொடராச்சி!

காதல் வாழ்வு எம்மிடத்தில்
ஈற்று பல நாள்களாச்சி!
மோதல் தொடர்ந்தும் எம்மில்
மோட்சம் கிட்டா மல்போச்சி!
காதல் இனி எமக்குள்ளே
கடும் காதல் காதவாச்சி!

ஊடல் வந்த போதும் எமக்கு
ஊனும் தங்கம் போச்சி!
கூடல் வந்த போதும் எம்மில்
குறைந்த மனசு மாச்சி!
நாடிச்செல்லும் நோக்கமின்றி
நானுமே ஒடோடிப் போச்சி!

வாளோவி - வாலிபவட்டம்

11- 1- 1990

- நயனங்களின் கணவு -

துள்ளி ஒடும் மாளவள் - தினம்

துளிரும் இளம் தளிரவள்
பள்ளி கொள்ளும் இளையவள் - நல்ல
பாடம் சொல்லும் இளையவள்,

கண்ணுக் கிணிய விருந்தவள் - என்
கருத்துக் கிசைந்த பெண்ணவள்
பண்பு காக்கும் குலமகள் - எந்தன்
பாசப் பிணைப்பில் புதியவள்,

ஷகயில் மலரும் மாரவள் - படரும்
கட்டுடல் கொண்ட கொடியவள்
அரங்கில் ஆடும் ரதியவள் - எந்தன்
அருகில் நெருங்கா மாயவள்,

கடவில் பாயும் அவையவள் - நிதிதம்
கனவில் ஒளிரும் பொருளவள்
தடையில் வளரும் பிறையவள் - என்
நபங்களின் கணவவள்,

நிலவில் நிலவும் குளிரவள் - என்
நிலைவில் தொடரும் நிழலவள்
நிலத்தில் பொழியும் பனியவள் - என்றும்.
நிறைவு தரும் நிலமகள்,

கவலை போக்கும் கணமகள் - வீசும்
காற்றில் கலந்த ஒலியவள்
கவிதை பொழியும் மரபவள் - சுலவ
கவிவாய் றும் தேங்வள்,

- புரியாத புதிரே!

எழுதித்தான் குலித் தேங்னோன்
எத்தணையோ மடல்களை நானும்
அழுதாலும் தொழுதாலுமே
அஞ்சகமே உன் நினை வாலே - ஒரு
பொழுதுமே உறக்க மில்லை/
பொற்குடமே புதையல் நீரோ?
எழுதுகோல் எடுத்தே எனக்கு
எழுதிவிடு பதிலொன் ருதீ!

முற்பிறப்பில் நான்செய் திட்ட
முடிவெதுவும் தெரிந்த தில்லை/
நெற்றிக்கு மேல்இறை வனது
நெடுங் கடையும் தெரியவில்லை/
பற்றுவைக் கவகை செய்தாய்
வேதணையால் வாடுகிறேன்;
பொற் கரத்தால் வரைந்து விடு
பொறுமையினி எனக்கு இல்லை.

புத்திக்கு புதுப் புனல்றி
புதிருக்கும் விடை கா வீர்தீ;
எத்திக்கு சென்றா அுமே
எதிர்கொண்டே வருகின் றாயே;
முத்தே! என் சொத்தே! நீதான்
முழுவதும் தெரி சின்றாய்
பித்தாக்கி தகைக்கின் றாய்;
புரியாப், புதிரே (நி) யெழுத.

நிந்தாமணி பிரசரம்

18-07-1980

-தயக்கமேன் கண்ணே! -

கண்ணாலே கதைபேச நானும்; நானும்
கருவிழியிரண் டையும் வேண்டி நின்றேன்
மண்ணோக்கிப் பார்வையை மேய விட்டு
மனதுக்குள்ளே சிரித்து மயங்கு கிண்றாய்
உனக்குள்ளே நானுமே ஒழிந்தி ருந்து
ஷட்டல்கள் செய்வதை மறுக்க கிண்றாயே;
கன்னத்தைக் கிள்ளிக் காதோடு சேர்க்க
கனிவாய்க் கிரித்து மயக்கு கிண்றாய்!

தனிமையில் நித்தம் உன்னைச் சந்திக்க
தின்ற்கினம் நானும் தவமிருந்தேன்
மனமிரங்கி யொருநாள்ளன் முகம் நோக்க
மாறாதன் பால்மசிற்கு திடுமே மனம்;
அக்கம் பக்கம் ஆள்பார்த் துன்னை யானும்
அழைத்தனைக்க முயன்றால் அடம்பிடித்து
தக்கவைக்கப் பார்க்கின்றாய்; என்றுமே
தயக்கமென்னில் எழலாமோ கண்ணேசொல்

எண்ணிரண்டு வயதுஇன் னும்முற றாய்ப்
எட்டிப்பிடிக் கழுன்னுமே பருவ
வண்ணம்கொஞ் சுமிளமை யாலென்னை
வாட்டமுறவே செய்கிண்றாயே! தினமும்
மேனிதொட்டுச் செல்லும்பூங் காற்றாய் வந்து
மோதிடன் நெஞ்சிலெழும் கவிதைகள்
இங்பக்கன வீலும்கணிந்தி டும்மோர்காதல்
இமைக்கமுன் மறைந்திடல் முறையன்றோ?

வாணோலிபரப்பு நிகழ்ச்சி பாவளம்

22- 07- 1989

- வசந்தம் காணேன் -

கொஞ்சிட ஏற்ற நலை
கொவ்வை இதழ்கள் பெற்றாய்
மஞ்சிடை தவழும் தன்னமை
மதியென வதனம் பெற்றாய்

அஞ்சிட நெஞ்சில் இரண்டு
அழுகள் இளமா துளைகள்
மிஞ்சிட அணிகள் பெற்றாய்
மயக்கிட கலைகள் கற்றாய்

கயல்துத் தலை ஸாலே
காதலைப் பேசி நித்தம்
நேயமாய் நின்றொ ழிக்கும்
நோவினைத் தின்றொ ழித்தாய்

சோய்ப் பறகள் பெற்றாய்
சிரித்தும் மயக்கு கிண்றாய்
சாரியாய்த் தென்மொழிந்தே
சொக்கவே வைக்கின் றாயே!

அக்கரை யுந்தன் மீதே
ஆசைகள் தொக்கி நிற்க
உக்கிர நெஞ்சில் இன்னும்
வசந்தம் வீசக் காணேன்-

வாணோலிபரப்பு பாவளம் 22- 02- 1 .)

- தங்க விண்புக்கள் -

எங்கும் ஒளிரும் எண்மீச்சன்
எவர்க்கும் எட்டா வான்வெளியில்
தொங்கும் விதத்தில் காணுகிறோம்
தொடரும் இரவு எந்நாளும்
தங்க நிலாவும் தவழ்ந்தாலும்
தாவிப்பிடிக்க முனைந்தாலும்
எங்கும் பரவி இருக்கின்ற
எட்டாக் கூட்டம் விண்புக்கள்!

எண்ணில் அடங்கா மின்மினிகள்
எந்தக் கணித மேதைகளும்
கணக்கில் காட்ட- முடியாது
கவலை கொள்வார் காண்பிரே?
மண்ணில் மாந்தர் மகிழ்வுற்று
மாறா தன்பு கொள்வாரே
வண்ணம் கொஞ்சம் நீங்வானில்
வடிவு காண்பார் பாரினிலே!

பாலர் பார்த்து மகிழ்வதும்
பாட்டில் வைக்கும் பாவலதும்
கோல வடிவைக் காணுகையில்
கொள்கை மாறிக் கிடப் போரும்
கள் மில்லர் வார்த்தைகளாக
களிப்பில் உள்ள வைப்பார்கள்-
தல்லார் பொல்லார் எல்லோருக்கும்
நகைக்கும் தங்க விண்புகள்!

பிரசரம் சிந்தாமணி
5- 8- 1989

- வெண்ணிலவே உணர்வாயோ? -

வானிங்கு இல்லையேல் நிலவு இல்லை,
வருகின்ற இரவின்றி நிலவு மில்லை
வானிங்கு இல்லையேல் வரவும் இல்லை
வரும் இரவின்றி நிலவும் வளரவதில்லை,

ஒளியின்றி நீயத்த நிலவு மல்ல
ஒளிராத நிலவும்வான் நிலவுமல்ல
ஒளிராத பனியும்வெண் பனியு மல்ல,
ஒளிறின்றி வான்நிலவும் பொழிவ தில்லை!

பாரில்லை யென்றாலுனக் கோரிட மில்லை
பாவலரும் பாடகச்சருப் பொரு லில்லை,
காரிருநும் மறைந்தோடும் உன் வரவாலு
காலத்தால் அழியாத இயற்கை திங்கள்!

மின்மினிகள் குழந்துன்னைக் கண்சிமிட்டும்
மின்னாமல் முழங்காமல் ஒளியைவீசும்
வான்விடிவெள் ஸிதோன்றி யுனக்கை திராய்
வீராப்பு செய்திங்கு பலனே இல்லை!

பொன்னெழிலாள் ஒளிந்தோடும் மேகத்துள்ளே
பொல்லாப்பு செய்திட வழியும் இல்லை
பொன்னுருக்கிப் பூசி யுன்மேனி தனில்
பொழிவைநி யிழந்திட வகையும் இல்லை!

உண்மைக்க காண்கின்ற கணகள் கோடி
உணர்வாயோ நீயதனை வெண்ணி லாவே;
வண்ணங்கள் கண்டுநித் தமமென் நெஞ்சில்
வடிக்கின்ற கவிதைக்கோர் எல்லை இல்லை!

வாணொலிபரப்பு
பாவளம் - நிகழ்ச்சி
19- 10- 1989

இரவு

நீலவான்தது மேனியில் மின்மினி
நிறைந்து கலைந்து பறப்பது போலவே
கோல வானிடை கோடி கோடியாய்
கொட்டிக் கிடைக்கின்ற நட்சத்திரங்களோ
காலதேவதை யின்எழில் கண்டுதம்
கண்களைச் சிமிட்டியை காதல் பேசினவோ?

அரவமாய் நெளிந் தோடும் ஆற்றலே
ஆடிக் களித்துக் குளிரினைக் கோதியே
இரவு என்றிடும் பருவ மங்கையாள்
இருட் தெனும் கரும் போர்வை போர்த்தியே
உறவு கொண்டுதன் உணர்வு ஒன்றவோ
உதய தேவனை தேடுகிறேன்!

கண்சிமிட்டும் விண்மீன்கள்!

மின்மினிகள் வான்வெளியில் கண்சிமிட்டும்! - அது
விடிபொழுதைக் காணுமுன்னே கம்பிநீட்டும்
கண்பார்க்கும் இடமெல்லாம் அழகுகாட்டும் - அது
காட்சிதன்னில் நெஞ்சத்தில் கவியாக்கும்
காண்பவர் எண்ணங்களோ ஏகிநிற்கும்
காட்சிகள் இரவினிலே எழிலுட்டிடும்!

எங்கந்கை போட்டுடைத்த கண்ணாடியோ! - அது
எங்கும்சி தறியதோ விண்ணாடியே;
துண்ணீரில் நான்கரைத்த நீலச்சாயம் - கை
தவறிக் கொட்டியதோ வான்திரையில்
வண்முகில்கள் நீள்வெளியை நிறைத்தாலுமே
ஒளிரும்விண் மீன்கள் ஒளிதர மறுப்பதுவோ?

எட்டாத தூரத்தில் இருந்தாலுமே - புவியை
ஏந்நாலும் இமைகொட்டாது நோற்கிண்றாயே
தொட்டுங்கைப் பார்த்திடவே நிலவுக்கும்ம - திணம்
தோனுதே ஆயிரமாயிரம் ஆசைகள்
விட்டுநீ பிரிந்திடாமல் விலகியே - நீ
விந்தைகள் புரியும் நட்சத் திரன்களே!

பிரகரம் தினபதி
26- 6- 1978

பாவளம் வாணோலி
05- 05- 1990

கவிதை பாடிடுவேன்!

மெல்லென வந்தனள் நல்லினங் காற்று
மேணி சிவிர்த்தது மேனியுள்ளத்தில்
எல்லையில் வாக்களி வெள்ளம் புரண்டது
எங்கும் அவளருள் கவிசரம் சுரந்தது!

காவின் தளிர்களும் பூவுங் களிகளும்
கண்கவர் தாமரை தன்குள மென்னை
யாவுங் களித்திந்தக் தேவி வருசையால்!
யெளவனப் பேரெழில் கல்விட ஆடின!

ஷங்குயி லும்உளப் போதை மிகுந்திடப்
போற்றி யிசைத்தது பொன்மகள் கவிதையை
ஒங்கு பெருமையாள் பாங்கு நடத்தினன்
உள்ளத்தி லேகொடி யாகி பாடி வளர்த்தனன்!

என்னற் சுவைதரும் மின்னற் கொடியெனும்
கவி இவளினித் துள்ளி வருகையிற்
பின்னி ஒருவலை விகிடுவேன்! அதன்
கவி பித்தாகி போதையில் பாடிடுவேன்!

நாலும் தெரிந்தவன்!

பத்துத் திங்கள் சமந்தென்னை
பாரில் நித்தம் கிடங்கென்னை
முத்துப் போன்றே பெற்றெறடுத்தாள்
முத்த மிட்டே அகமகிழ்ந்தாள்
“கட்டித் தங்கம் என் ராசா
கவலை யற்றேன் உன்வரவால்
தொட்டில் போட்டுப் பாடுகிறேன்
தூங்கி எழுடா என்ராசா”

என்றே; அன்றே ஆராட்டி
ஆசையென் னில்லாட் டிவிட்டாள்
என்னைப் பெற்ற அன்னையவன்
பாசம் தங்னைக் காட்டி விட்டாள்
பொங்கும் முலையால் பாலுாட்டி
பொன்னூட் ஒங்கும் வழுஞ்சிட்டி
மங்காப் பெருமை பெற்றிட்டாள்
மாறாப் புகழை நட்டிட்டாள்

என்னைத் தந்த அன்னையரே!
எல்லாம் உங்கள் ஆசியால்
பண்பினைப் பாரில் பெற்றிட்டேன்
பயணம் செய்யத் துணிந்திட்டேன்!
அன்பின் ஆழம் தெரியாமல்
அல்லல் பட்டே அழுகின்றேன்
நல்லார் பொல்லார் புவிவாழ்வில்
நாலும் அறிந்தே வாழுகின்றேன்

ஒடிப் போங்கள்

நாவதுடன் நான் வந்து
நாற்காலியில் சாய்ந் ததுவும்
ஆவதுடன் அதைப் படிக்கவே
அனுகியதும் மெல்வ; மெய்யில்
சித்தமாய் வந்து கடித்தே
சித்திரவதை கள்செய் திட்டே
உதிர்ந்த யுறுஞ் (இ) யோடி
ஒழித்திடும் முட்டைப் பூச்சிகள்!
எந்தனுக்கோ தொல்லை கன்னியை
ஏதுவுமே தாநாதீர் கன்னல்
வந்தனைசெய் கிண்றேன்; உங்கள்
அருளையை விட்டு இங்கள்!

நித்தமுமே இரவி வெந்தன்
நித்திரை யைக்கெடுந்திடாமல்;
பத்திரமாய் படுக கைவிரிப்பில்
புத்தியாய் தலையனை யிலும்
பதுங்கியிருத் துதாக் கியே
படுத்தும் பாடுதா ஜென்ன,
தெடிப்பிடித் துதன் டிக்கும்
தேவை யெனக் குலவக்காமல்
கடித்திகள் யோசித்தே
கூட்டோடு ஒடிப்போங்கள்!

என்னிலை மாந்தர் நாட்டிடு
எப்பவும் தொல்லை யோடு
கண்ணிலை தீயைப் பாச்சி
என்டித்தும் இன்னும் நீங்கள்
சன்டித் தனம் மிகுந்தே செய்து
ஏச்சரவு கள்செய் திடாமல்
அங்புடனே வேண்டுகிறேன்
அங்கும் சென் நிடுங்க ஜென்!

- திருந்தி வாழுவேண்டும்! -

தொட்ட தெல்லாம் வேதனை
தொடும் வரைதான் சோதனை,
பட்டதெல்லாம் போதும்
படும் துயரம் நிதமும் -
விட்டதெல்லாம் முறையே
விடுவதெல்லாம் முடிவே
சட்ட மெல்லாம் வேண்டாம்
சமாதானமே தேவை

வட்டம் போட்ட வாழ்க்கை
விடிவுவர வேண்டும்
வாட்ட முள்ள நெஞ்சிங்
வாழுவதிநோ எனும்
தேட்டம் கண்டு பிறரும்
தேடுவரவே வேண்டும்
கட்டம் வந்த போதுமே
கடிவாழ்ந்திட வேண்டும்

நாட்ட முள்ள மனிதன்
நாயகர்ய்ச்சுற்றி வந்தால்
தொட்டத்து ராஜாக்கட
தொள்தட்டி கொடுக்கவேண்டும்
காட்டில் கூடி வாழும்
கொடுக்கமிக்க மிகுந்து
நாட்டிட வாழும் மக்கள் - சில
நன்றி மறந்த கூட்டம்

கூட்டில் வாழும் பறவை
கூட்டை விட்டுச் சென்றால்
பர்த்த திரியும் பறவை
யனாம் எங்கே தொடரும்
நாட்டிட நடக்கும் நல்ல
நன்மையான திட்டம்
திட்டம் போட்டே மனிதன்
திருந்தி வாழ வேண்டும்

வாணோலிபரப்பு பாவளம் நிகழ்ச்சி 12-12-1988

- நம்மிடை வாழும் கூட்டம் -

கூட்டங்கள் கூடுதுபார் - எங்கும்
குணத்தோடு குணமாக;
கெட்டவர்கள் ஒருகூட்டம் - நன்றி
அற்றவர்கள் ஒருகூட்டம்!
திட்டங்கள் போட்டுச் சொத்தை - தினம்
திருட்டும் ஓர் கூட்டம்!
தட்டிப்பறிப் போர்வாழும் - நரித
தந்திரமிக் கோர்கூட்டம்!

கூட்டங்கள் சேருதுபார் - படு
குழிதோண்டி நிற்கதுபார்/
வெட்கமேயறி யாதாரார் - களவு
செய்தேபிழைக் குமோர்கூட்டம் - எதிலும்
நாட்டமேயில் லர்துள்ள - பெரும்
நயவஞ்சகர் கூட்டம்! - நல்ல
நட்பினைக் கெடுக்கும் பலர்
நம்மிடை வாழுதோர் கூட்டம்

நாட்டுயர்காண உழைக்குமோர் - செய்
நறபேர்கொண் இளகூட்டம்/
கடமைக் கோர்கூட்டம் - கஸ்வி
கற்றவர்கள் ஒருகூட்டம்!
நாட்டார் நலங் காணாதோர் - சுப்
நலமிக்கோர் வாழ்கூட்டம்! இடு
நாட்டமின் றிக்பணத்துக்கு - எதையும்
பழியிடும் ஒருகூட்டம்!

கால மாரிப்போச்சு!

உண்ணமக்கிட மற்றுப் போச்சு - ஊரில்
உரைப்பவருமருகலாச்சு! - பெரும்
நன்மைக்கு உதவலும் போச்சு! - செய்
நன்றியும் மறக்கலாச்சு!

அன்புக்கு விலை பேசலாச்சு! நல்ல
அறிவுக்கும் விலைகலாச்சு!
பண்புக்கும் மரியாதை போச்சு! - பாரில்
பக்குவம் ஒதுங்கலாச்சு!

நேர்மையும் நெறிகெடலாச்சு! - நல்ல
நோக்கமும் நோயுற்றுப்போச்சு!
தர்மமும் தாருமாறாச்சு! - அதில்
தார்மிகம் தலைகிழாச்சு!

வாழ்க்கையும் வளம் கெடலாச்சு! - வரும்
வருமானமும் தடைப்படலாச்சு!
தாழ்வுநிலை வளரவாச்சு! - மனிதன்
தரங்கெட்ட பொருளுமாச்சு?

பொய்மைக் கிடங்கூடிப் போச்சு! - வெறும்
போலித் தனங்களாச்சு!
தூய்மைக்கு துணிவே போச்சு! - என்றும்
துயருக்கு வழி கோலாச்சு!

காலங்கள் மாறலாச்சு! - நல்ல
கருத்துக்கள் சிதறலாச்சு!
கோலங்கள் கூடிப் போச்சு! - பெரும்
கொள்ளைகள் விசும்பலாச்சு

என்ன பஞ்சம்?

நாட்டுவிள் என்ன பஞ்சம்
நல்லவர் வாழ்வார் பஞ்சம்
வீட்டிலே என்ன பஞ்சம்
விடித்தாலோ உழைப்போர் பஞ்சம்

வார்த்தையிக் உண்மை பஞ்சம்
வாழ்க்கையிக் வளமோ பஞ்சம்
தர்மத்தில் தரமோ பஞ்சம்
தப்பியின்றி இருப்போர் பஞ்சம்

இங்காருக்கு பணமே பஞ்சம்
இருப்போரித்தயம் பஞ்சம்
பொக்காருக் குணமே பஞ்சம்
பொறுமை யிங்காமனிதர் பஞ்சம்

நந்துக்கள் உணவில் பஞ்சம்
சதுரத்தில் பலமோ பஞ்சம்
உதிரத்தில் கருவே பஞ்சம் - நற்
சந்ததி பிறப்பில் பஞ்சம்

துணிவிளிக் கருதி பஞ்சம்
தாய் அன்பினிக் கருணை பஞ்சம்
பண்பினில் பணிவே பஞ்சம்
பாசத்தில் அணைத்தும் பஞ்சம்

மன்னிலே ஆயுள் பஞ்சம்
மனிதராய் வாழ்வேர் பஞ்சம்
உன்னிலே உயர்வு பஞ்சம்
உன்னைந் உளராப் பஞ்சம்

உறவு மாறுமோ!

பாடு பட்டு உழைத்திடு
பகுத்தறிவை பெற்றிடு
நாடு விட்டுச் சென்றாலும்
நல்லறிவை நீ ஏற்றிடு
தட்டிக் என்றும் புதியவை
நாட்கள் நார் மசுப்பதிடும்
நாட்டில் கர்ணும் புதுமைகள்
நாளும் ஒட மறைத்திடும்

நட்டுவைத்த மா மரங்கள்
நட்டவர்க்குச் சொந்தமே
விட்டுச் சென்ற உறவுகள்
விரட்டினாலும் மறையுமோ?
தட்டில் வைத்த கற்புரம்
தர்மம் செய்ய ஆகாது
தொட்டில் போட்ட பின்னுமினி
கட்டில் உறவு மாறுமோ?

அன்னை நந்தை ஆணபிள்ளை
அடித்து விரட்ட லாகுமோ?
மன்னில் உடல் மறைந்தாலும்
மக்கள் சொந்தம் மாறுமோ?
உலகில் எதைப் பெற்றாலும்
உறவு உணரவு மாறுமோ?
கலவி வாழ்வு உள்ளவரை - இக்
கதையும் என்றும் மாயுமோ?

- உள்ளம் அலைகிறது -

காலம் ஓடிப் போகிறது! - மனிதன்
கதையும் தொடர்ந்து வளர்கிறது!
கோலம் கூடிப் போகிறது! - மன்னில்
கொள்ளை மாறிக் கிடக்கிறது!

வாழ்க்கைத் தட்டு சமூலிகிறது! - அதில்
வயதுக் கீறல் விழுகிறது!
வாழ்வின் ஆட்டம் முடிகிறது! - பெரும்
வரவு வீணே அழிகிறது!

தூவும் வாடிக் கருவிலிடும் - இப்
தூவுடல் அந்திலை பெற்றுவிடும்
காவில் மனிதன் செல்லும்போது! - பெரும்
சதறல் ஒளிகள் கேட்கிறது!

வினாடிக்குள் வாழ்வு முடிகிறது! - இவ்
விந்தை நாளும் தொடர்கிறது!
உண்மை நன்கு தெரிகிறது - இதை
உணர்ந்தும் உள்ளம் அலைகிறது

கணவில் தெரியும் உள்ளை - தன்
லைக்குள் வைக்க மனிதன்
தினமும் அல்லல் படுகின்றான் - என்றும்
திருந்தும் வழியை மறக்கின்றான்

- பா பூக்கள் -

வங்கக் கடலை முத்தங்கள்
வந்தே நித்தம் முப்புறமும்,
சங்க மித்தே சலசலக்கும்
சாந்தம் மிகுந்த எம்முரில்;
தென் பால் நீள்சீர் மலைத்தொடா
பேற்கில் பாந்த மருதங்கள்
கண்ணுக் கிட்டும் வடகிழுக்கில்,
கவினுரு நல்கடல் காட்சிகளே!

பழுதில் லாப்பத விவசாயம்
பண்டைத் தொழிலாய் மினிர்கிறதே;
குழவுள் ளக்டலில் மீன்பிடியும்
சுதந்தி ரத்தொழி ளான்துவே!
அரச ஊர்யர் அனேகருளர்
அனியாய் செய்கடை வியாபாரம்
பிரசிறு கைத்தொழி லில்களுமே
கிறப்புற் றுளங்கும் எம்முரில்;

மகிழ்ந்து பறவைகள் சிறகடிக்கும்
மனங்கள் அதனில் குதூகலிக்கும்
உதந்த தென்னை மாமரங்கள்
ஊருயர் காட்டும் உச்சங்கள்
வைக்கற வேளையில் வழுவுட்டும்
வஞ்சக மில்லா வசந்தங்கள்;
பாக்கள் பாடித் தாலாட்டும்
பாடுக்கள் வளரும் எம்முரே!

தளரமாட்டேன்!

உயிர்முச்சு உள்ளவரை இப்பா ரில்நான்
உயர்வுகளைக் கண்டுநாளும் தளரமாட்டேன்
நியாயத்தை குழிதொன்றிப் புதைக்கமாட்டேன்
நீதிக்குத் தலைவனங்குத் தவறமாட்டேன்
தியாகிகள் போலிங்கு தடிக்கமாட்டேன்
தீயவைகள் செய்திடவும் நினைக்கமாட்டேன்
பேயாகிபண பொற்குவியல் குவிக்கமாட்டேன்
பொய்ச்சொல்லி ஏமாற்றி வாழவும் மாட்டேன்

மற்றவர்கள் மனநோகிட நடக்க மாட்டேன்
மாதவறு செய்வோர்க் கிறங்க மாட்டேன்
கற்றவர்கள் கெட்டவனென கதைக்கும்படி
காசினியில் ஒருபோதும் நடக்கமாட்டேன்
மதியாதார் தலைவாசல் மிதிக்கமாட்டேன்
மதிகெட்டு எதிர்ப்போரை அழிக்கமாட்டே
சதிபதிகள் சதிராட்டம் தலைதூக்கிப்போக
சத்தியமாய் போராடிட அஞ்சமாட்டேன்

அங்குள்ள நெஞ்சங்கள் ஆழ்வ தற்கு
அணைபோட்டுத் தடிப்பதையும் யான்காண;
பண்புடனே பழகிமதிப் போரையும் என்றும்
பிரிந்துவாழ நினைத்திடவும் என்ன மாட்டேன்
சோதியினை உலகுக்கு உண்டு பண்ணும்
சுதந்திர தாக்கத்தை மறக்கமாட்டேன்
இற்றவரை புனிதமுறும் கொள்கை பற்றும்
இலட்சியத்து கலைஞர்யான் சாக மாட்டேன்

ஹஜ்ஜா, செய்வீரே!

இத்தரையில் ஈந்திடும் தியாகப் பண்ணை
என்றுமே எடுத்தியம்பும் நல்ல நாளே
சூதலத்தில் சத்தியத்தின் மேன்மை ஒங்க,
புண்ணியங்கள் பெற்றிட்ட இந்த நாளே
தத்துவத்தின் அளப்பரிய பேறுபெற்ற
தளங்களை தரிசிக்க ஹஜ்ஜா செய்வீர்

அல்லாஹ்வின் கட்டளையை நிறைவு செய்ய
ஆண்டாண்டு அவளியிலே வந்து போகும்
துல்லியமாய் வந்திறங்கு மாபெருநாளே
துல்லியமாய் துலங்கும் திருநாளே
உள்ளத்தில் இறையச்சம் கடமை உணர்வால்
யர்ந்தோங்கும் நேரியமுழு “இபாதத்” ஒன்றே

இப்பாரில் உள்ளவரை இறுதி முச்சு
இஸ்லாத்தின் இறுதிஹஜ் ஜஹகைக் கொள்வீர்
ஒப்பில்லா அதிசயங்கள் காணும் வாய்ப்பும்
ஒவ்வொரு வருடங்கள் வந்துபோகும்
இறைநேசச் செலவர்களே ஹஜ்ஜா செய்தே
இறைஇல்லம் “கஃபா” வை தரிசி யுங்கள்

இறைதாதர் முகம்மது (ஸல்) அவை இயம் பிட்ட
இஸ்லாத்தின் கடமைகளின் இறுதி ஹஜ்ஜா
மறைதந்த நிறைவுடனே வாழசீசெய்து
மாவல்லோன் அல்லாவின் பேறுபெற்று
இன்றிங்கு பிறந்திட்ட மழலை போன்று
இறையில்லம் சென்றாலே ஏகிடு வீரே

பிணிபோக்கும் ரம்ளானே வா!

திக்கெட்டுத் திசையெங்கும் துலங்கிடவே
 தீணாவிபரப் பிங்குஅமல் செய்திடவே
 கீக்கணமாய் சிறப்புறும்வாழ் வுதன்னன
 சீராக்கித் தந்திடவே புனிதரம்ளான்;
 மாதமிங்கு, மாண்புறவே வந்தது வே
 மாதமுப்பது நோன்புதனை நோற்றிடவே

மாவல்லோன் அல்லாவின் கருணையேற்று
 மாநடீயின் வழிவந்த நாமுமிங்கு
 மவுத்ததனை நினைவுகூர்ந் துமல்லச்சிலே
 சீரபெற்ற இறைத்தூதர் முக்கிலையில்
 சிறப்புற்ற மாந்தராக நாமுமாறிட
 சீரரம்ளா னின்நோன்பதை நோற்பொடும்

வறுமைபசி பிணிகள்உண ரச்செய்யும்
 வழுஷானநால் மாதமிந்த ரம்ளானில்
 பொறுமையோடு போற்றியதை செயற்படுத்தி
 சுறுலக நலத்தினையும் காப்போமாக
 பணம்படைத்த செல்வந்தர் இந்நாளில்
 பரிதவிக்கும் பரமைஏழை யர்க்கெல்லாம்

குணமிகுந்து கொடுத்து தவிசெய்தால்
 குறைவின்றிச் செல்வத்தை இறையோனு:
 ஓயன்றவரை தந்திடுவான் ஈறுவகில்
 இருக்கமேந் திநாமும் வரவேற்போம்
 ஈடில்லா மாதமிந்த ரம்ளானே வா!
 இப்பாரில் நோன்பிருந்தே பிணிபோக்கு

கவிஞர் பற்றி.....

இவர் கூருக்கிலங்கையின் திருக்கோணமலை மாவட்டத்தின் கிண்ணியாவைத் தாயகமாகக் கொண்டவர். கல்வி கற்கும் பள்ளிப் பருவத்திலேபே கவிதை, கட்டுரை, கதை, நாடகங்கள் எழுதுவதில் ஆர்வலுடையவராக இருந்தார்.

வளர்ந்து வரும் இளை (கலை) நூலான இவர், தற்பொல் வர்த்தகத்தில் சடிப்புள்ளார். இருந்தாலும் இலக்கிய ஆர்வமிக்கொருாகத் திகழ்கின்றார்.

இவரது முதல் வெளிப்படு “தெங்கில் மலர்ந்த கலி தைகள்” புதுக்கவிதைத் தொகுப்பு இரண்டாவதாக தந்தி ரூபது இந்துஸ் முழக்க முழக்க தேரிய பற்றிரிக்கலிலும் வானோலிபிலும் பிரசுரமாகி ஒளிபரப்புச் செய்தவைகளே இக் கலிதைகள் இதன்மூலம் இலக்கிய உலகுக்கும் அதன் வாசக நெஞ்சக்கலுக்கும் நன்று பரிசீர்ந்ததற்குள்ளவர்.

எமது மன்றந்தின் சார்பில் “மிலாத்தியா” போன்ற கலை கலைச்சார்மேன்ட்களில் தவறாறு இவரது இல்லாமிய வழங்கல் நாடகங்களும், சுழகங்களும் அதன் மீதம் பெற்றுவரும்.

வெ. எம். எம். ஏ, கிள்ளியா கிளை நடாத்திய நாடகம் போட்டியில் இவரது “இறைத்திஸ்பு” நாடகம்

முதலாம் இடத்தையும் தி. மா. ப. நோ. கூ. சங்கத்தின் பரிசீஸ்பு விழாவில் “இவர்களும் வரும் கிற ஸ்கள்” நாடகம் பாரப்படுக பரிசும் பெற்றது குறிப்பிடத் தக்கது. தே. இ. சே. மன்றத்தினரால் மாவட்ட நியாக நடாத்திய கலாச்சார விழாவில் கட்டுரைப் போட்டியிலும் கவி தைப் போட்டியிலும் முதலாம் இடங்களைப் பெற்று பரிசில் கண்டும் பெற்றுள்ளார்.

சமூக சேவைகளில் கடுபாடு கொண்ட இவர் பல தொண்டர் சங்கங்களின் தலைவராகும் எமது மன்றத்தின் தலைமைக் கெபலாளராகவுமார்.

இவரது அடிக்கு வெளிப்படாக “கங்கம்” திறுக்கத்தந் தொகுப்பும் அர்சாகவுள்ளது. இவைகளும் திணகரன், சிந்தா மனி தேசிய வரர் நாளிதழ்களில் வெளிவந்தலைகளாக விழும். இவரது வளர்ச்சிக்கு குண்ணபுரியும் தேசிய பத்திரிகைகளையும், வாணோவியையும் நன்றியோடு நினைவு கூறுவதில் தலைவரதில்லை. இவரது இலக்கியம் பனி தொடர எமது வாழ்த்துகள் உரித்தாக்ட்டும்.

சமூகநல் கலைக் கலா மன்றம்
கிள்ளியா.